

Odstąpienie od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa według nowych zasad

Maria Kopeć, aplikant radcowski w Kancelarii prawnej MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY

Trwają prace legislacyjne nad projektem ustawy o prawach konsumenta, której celem jest transpozycja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów.

W projekcie nowej regulacji o prawach konsumenta przewiduje się m.in. uchylenie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r. poz.1225) oraz wprowadzenie bardziej szczegółowych i precyzyjnych uregulowań w zakresie prawa konsumenta do odstąpienia od umowy.

Według projektowanych regulacji, identycznie jak obecnie, prawo do odstąpienia od umowy przysługiwać będzie konsumentowi w przypadku zawarcia umowy na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. Wydłużeniu ulegnie jednak termin na odstąpienie od umowy – z 10 do 14 dni. Doprecyzowano jednocześnie, że odstąpienie od umowy konsument będzie mógł wykonać nie tylko bez podawania jakiegokolwiek przyczyny ale i bez ponoszenia kosztów (chyba, że chodzi o koszty bezpośrednio wskazane w ustawie).

Inaczej niż w obecnie obowiązującej ustawie, przepisy projektowanej regulacji bardziej precyzyjnie regulują również kwestię początku biegu terminu do odstąpienia od umowy. W projekcie przewidziano bowiem, że w przypadku umów, w wykonaniu których przedsiębiorca wydaje rzecz, będąc zobowiązanym do przeniesienia jej własności – termin do odstąpienia od umowy zacznie biec konsumentowi od objęcia rzeczy w

posiadanie przez konsumenta lub wskazaną przez niego osobę trzecią inną niż przewoźnik, a w przypadku umowy, która obejmuje wiele rzeczy dostarczanych osobno, partiami lub w częściach – od objęcia w posiadanie ostatniej rzeczy, partii lub części. Z kolei, w przypadku umów polegających na regularnym dostarczaniu rzeczy przez czas oznaczony – termin do odstąpienia zacznie biec od objęcia w posiadanie pierwszej rzeczy a dla wszelkich pozostałych umów – od dnia zawarcia umowy.

Projekt nowej ustawy przewiduje także wydłużenie terminu na skorzystanie przez konsumenta z prawa do odstąpienia od umowy, w przypadku, gdy przedsiębiorca nie poinformuje go o przysługującym mu uprawnieniu. W takiej sytuacji, prawo do odstąpienia od umowy wygaśnie po upływie roku od upływu 14-dniowego terminu (a nie tak jak dotychczas po upływie 3 miesięcy).

Inaczej niż obecnie, oświadczenie o odstąpieniu od umowy będzie mogło zostać złożone przez konsumenta nie tylko na piśmie ale i drogą elektroniczną – jeśli przedsiębiorca zapewni możliwość złożenia oświadczenia w taki sposób. Konsument oświadczenie o odstąpieniu od umowy będzie mógł złożyć na formularzu, którego wzór stanowić ma załącznik do nowej ustawy. Dla zachowania terminu do odstąpienia od umowy, tak jak w obecnie obowiązujących

regulacjach, wystarczy wysłanie oświadczenia przed upływem terminu.

Skutkiem złożenia przez konsumenta oświadczenia o odstąpieniu od umowy będzie uznanie jej za niezawartą. Po stronie przedsiębiorcy powstanie wówczas obowiązek niezwłocznego (nie później niż 14 dni od otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy) zwrócenia konsumentowi wszystkich dokonanych przez konsumenta płatności. Jednocześnie doprecyzowano, że zwrot obejmować ma również koszty dostarczenia rzeczy konsumentowi. Według projektowanych przepisów, przedsiębiorca będzie mógł wstrzymać się ze zwrotem płatności do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania. Co istotne, przewidziano także, że koszty dostarczenia rzeczy konsumentowi przedsiębiorca zobligowany będzie zwrócić tylko wówczas, gdy konsument zawierając umowę wybierze najtańszy zwykły sposób dostarczenia rzeczy oferowany przez przedsiębiorcę. Tym samym, wybór przez konsumenta innego sposobu dostarczenia mu rzeczy niż ten najtańszy, oferowany przez przedsiębiorcę, pozbawi go możliwości żądania zwrotu kosztów takiego dostarczenia w przypadku odstąpienia od umowy.

Wskutek odstąpienia od umowy po stronie konsumenta powstanie z kolei obowiązek niezwłocznego (nie później niż 14 dni od odstąpienia od umowy) zwrotu rzeczy przedsiębiorcy lub przekazania jej osobie upoważnionej przez przedsiębiorcę do odbioru rzeczy, chyba że przedsiębiorca zaproponuje, że sam odbierze rzecz od konsumenta. Dla zachowania tego terminu wystarczające będzie wysłanie przez konsumenta rzeczy przed jego upływem.

Poza tym, doprecyzowano także kwestię kosztów, które konsument zobligowany będzie ponieść w przypadku skorzystania z prawa odstąpienia od umowy. Projekt ustawy wdrażającej dyrektywę przewiduje w tym względzie, że w przypadku odstąpienia od umowy, konsument ponosić będzie bezpośrednio koszty zwrotu rzeczy, chyba że zgodził się je ponieść przedsiębiorca lub przedsiębiorca nie poinformował konsumenta o konieczności poniesienia tych kosztów. Jednocześnie, konsument ponosić będzie odpowiedzialność za zmniejszenie wartości rzeczy będące wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy chyba, że przedsiębiorca nie poinformuje konsumenta o przysługującym mu prawie do odstąpienia od umowy.

NEWSLETTER – MARZEC – KWIECIEŃ 2014 MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY Kancelaria prawna

Zgodnie z art. 28 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, państwa członkowskie zobowiązane są do przyjęcia i opublikowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy do dnia 13 grudnia 2013 r., przy czym przepisy te powinny wejść w życie najpóźniej z dniem 13 czerwca 2014 r. Zgodnie z treścią projektu ustawy o prawach konsumenta ma ona wejść w życie właśnie w dniu 13 czerwca 2014 r. ¹

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt: Maria Kopeć: tel. +48 61 27 87 000; m.kopec@mbwnet.pl

¹ Projekt ustawy o prawach konsumenta dostępny na <http://sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/druk.xsp?nr=2076>

ORZECZNICTWO I ZMIANY W PRAWIE

Z WOKANDY

Okres użytkowania wieczystego nie zalicza się do terminu zasiedzenia prawa własności nieruchomości

W uchwale z dnia 28 marca 2014 r. Sąd Najwyższy przyjął, iż do biegu terminu zasiedzenia prawa własności nieruchomości nie zalicza się okres jej posiadania w zakresie treści prawa użytkowania wieczystego. Tym samym, okres takiego posiadania może mieć jedynie znaczenie dla zasiedzenia prawa użytkowania wieczystego a nie prawa własności. (sygn. akt: III CZP/14)

źródło: <http://www.sn.pl>

Posiadanie decyzji wywłaszczeniowej nie jest równoznaczne z zasiedzeniem służebności

W dniu 8 kwietnia 2014 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów podjął uchwałę, zgodnie z którą wykonywanie uprawnień w zakresie wynikającym z decyzji wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (tekst jedn.: Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 ze zm.), stanowiącej tytuł prawny do ich wykonywania, nie prowadzi do nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu. Wykorzystywany zatem w postępowaniu sądowym o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego zarzut zasiedzenia służebności może utracić na znaczeniu w sytuacji, gdy w sprawie wydana została wskazana decyzja administracyjna. (sygn. akt: III CZP 87/13).

źródło: <http://www.sn.pl>

Spółdzielnia mieszkaniowa nie musi uzyskiwać zgody poszczególnych współwłaścicieli na remont

W dniu 27 marca 2014 r. Sąd Najwyższy podjął uchwałę, w której stwierdził, iż spółdzielnia mieszkaniowa może samodzielnie dokonywać czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu nieruchomością wspólną (art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1222). Uchwała oznacza, iż spółdzielnie mieszkaniowe nie muszą uzyskiwać na dokonanie tego rodzaju czynności zgody każdego ze współwłaścicieli. (sygn. akt: III CZP 122/13)

źródło: <http://www.sn.pl>

Jeśli świadczenie wyegzekwowano powód powinien cofnąć pozew po skutecznym wniesieniu sprzeciwu

W dniu 26 lutego 2014 r. Sąd Najwyższy rozpoznawał zagadnienie prawne czy w razie wyegzekwowania w całości wierzytelności na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu, sąd rozpoznający sprawę powinien zasądzić objętą nim nadal sporną wierzytelność, w sytuacji, gdy w chwili wniesienia pozwu powództwo było zasadnym, czy też oddalić powództwo? Zdaniem Sądu Najwyższego, powód w takim przypadku zobligowany jest cofnąć pozew, a w braku cofnięcia pozwu sąd powinien oddalić powództwo. (sygn. akt: III CZP 119/13).

źródło: <http://www.sn.pl>

1 maja 2004 r. cezurą decydującą o stałym etacie

W dniu 26 lutego 2014 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów podjął uchwałę, w której wskazał, iż przepis art. 25¹ § 1 Kodeksu pracy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 213, poz. 2081) dotyczący przekształcenia z mocy prawa trzeciej umowy o pracę zawartej na czas określony w umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony nie ma zastosowania w przypadku, w którym kolejne umowy o pracę na czas określony były zawierane przed dniem 1 maja 2004 r., natomiast następną taką umową została zawarta już po tym dniu. (sygn. akt: I PZP 4/13)

źródło: <http://www.sn.pl>

ZMIANY W PRAWIE

Prawo pracy – więcej prac możliwych do wykonania w niedziele i święta

4 marca 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy (Dz.U.2014.31.208) Rozszerza ona katalog prac, których wykonywanie jest dozwolone w niedziele i święta o świadczenie usług za pomocą środków komunikacji elektronicznej (czyli m.in. poczty elektronicznej) lub urządzeń telekomunikacyjnych. Świadczenie takich usług jest dopuszczalne pod warunkiem, że będą one odbierane poza terytorium RP w dniach, które w kraju odbiorcy usługi są dniami

pracy, a w Polsce dniami od niej wolnymi. Osoby wykonujące w niedziele i święta prace, o których mowa w nowelizacji, są uprawnione - analogicznie do innych pracujących w takie dni - do otrzymania dnia wolnego lub odpowiedniego dodatku do wynagrodzenia.

Postępowanie wieczystoksięgowe – nowe wzory formularzy

13 marca 2014 r. weszły w życie przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów i sposobu udostępniania urzędowych formularzy pism procesowych w postępowaniu cywilnym (Dz.U.2014.38.246) Akt wprowadza nowe wzory formularzy stosowanych w postępowaniu wieczystoksięgowym – wniosek o wpis w księdze wieczystej (KW-WPIS), wniosek o założenie księgi wieczystej (KW-ZAL) oraz załączników – żądania wpisu w księdze uczestników (KW-ZAD) oraz wnioskodawca/uczestnik postępowania (KW-WU).

Podatki – zmiany w zakresie VAT od aut

1 kwietnia 2014 r. weszło w życie większość przepisów ustawy z dnia 7 lutego 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2014.49.312). Podstawowym celem nowelizacji jest kompleksowe uregulowanie w przepisach o podatku od towarów i usług zasad odliczania i rozliczania wydatków dotyczących samochodów osobowych oraz innych pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony. Ustawa służy wykonaniu prawa Unii Europejskiej, a bezpośrednią podstawę wprowadzenia przewidzianych w jej treści zmian stanowi decyzja wykonawcza Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 51). Na mocy decyzji 2013/805/UE Polska została upoważniona do ograniczenia, do wysokości 50%, prawa do odliczenia VAT od zakupu, wewnątrzspółnotowego nabycia, przywozu, wynajmu lub leasingu silnikowych pojazdów drogowych, a także VAT naliczanego od wydatków związanych z tymi pojazdami, jeśli pojazd nie jest używany wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższe ograniczenie nie będzie miało zastosowania do pojazdów silnikowych o dopuszczalnej masie całkowitej 3500 kg lub pojazdów silnikowych posiadających łącznie z siedzeniem kierowcy więcej niż dziewięć miejsc siedzących, a także do VAT naliczonego

od wydatków, które są w całości związane z działalnością gospodarczą podatnika. Ponadto, Polska została upoważniona do nietraktowania jako świadczenia usług za wynagrodzeniem wykorzystania pojazdu, do którego zastosowanie ma powyższe ograniczenie, do celów innych niż prowadzona działalność gospodarcza.

Podatki – nowe wzory formularzy

W dniu 9 kwietnia 2014 roku weszło w życie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wzorów formularzy zgłoszeń identyfikacyjnych i zgłoszeń aktualizacyjnych (Dz.U.2014.57.383). Akt wykonawczy wprowadza nowe wzory formularzy w zakresie zgłoszenia identyfikacyjnego/zgłoszenia aktualizacyjnego osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, będącej podatnikiem lub płatnikiem (NIP-2), zgłoszenia identyfikacyjnego/zgłoszenia aktualizacyjnego osoby fizycznej będącej podatnikiem lub płatnikiem (NIP-7), zgłoszenia aktualizacyjnego osoby fizycznej będącej podatnikiem (ZAP-3) oraz załączników do zgłoszenia NIP-2 w postaci informacji o wyodrębnionych jednostkach wewnętrznych podmiotu podlegających obowiązkowi ewidencyjnemu (NIP-2A) oraz informacji o wspólnikach lub o spółkach tworzących podatkową grupę kapitałową (NIP-D).

Świadczenia rodzinne – wyższe świadczenia pielęgnacyjne

30 kwietnia 2014 roku ogłoszono ustawę z dnia 24 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych (Dz.U.2014.80.559). Celem ustawy jest podniesienie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej: matce albo ojcu, opiekunowi faktycznemu dziecka, osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności - jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień

opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Obecnie, świadczenie pielęgnacyjne wynosi 620 zł miesięcznie. Na mocy omawianej ustawy świadczenie pielęgnacyjne będzie wynosić: w okresie od dnia 1 maja 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. – 800 zł miesięcznie; w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. – 1200 zł miesięcznie a od dnia 1 stycznia 2016 r. – 1300 zł miesięcznie. Ponadto, ustawa wprowadza mechanizm corocznej waloryzacji

świadczenia. Pierwsza waloryzacja zostanie przeprowadzona w 2017 r. Akt wszedł w życie 1 maja 2014 roku.

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt: Krzysztof Rubas: tel. +48 61 27 87 000; k.rubas@mbwnet.pl

Wszelkie prawa do zamieszczonych tekstów są zastrzeżone na rzecz:

MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY
Kancelaria prawna
www.mbwnet.pl

ul. Grunwaldzka 115, 60-313 Poznań
tel.: + 48 61 27 87 000
fax.: + 48 61 86 87 015
e-mail: k.rubas@mbwnet.pl

ul. Wały Piastowskie 1 lok. 1508, 80-855 Gdańsk
tel.: + 48 58 74 20 007
fax.: + 48 58 74 20 015
e-mail: j.gosz@mbwnet.pl

Newsletter wysłano z wykorzystaniem bazy adresowej Klientów Kancelarii prawnej MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY. Jeśli nie chcą Państwo otrzymywać informacji od nas, prosimy w tytule wiadomości zwrotnej wpisać „Rezygnacja”. Newsletter ma charakter wyłącznie informacyjny.